

Părțile din procedura principală

Apelantă: I.G.I. Srl

Intimați: Maria Grazia Cicenia, Mario Di Pierro, Salvatore de Vito, Antonio Raffaele

Întrebările preliminare

- 1) Creditorii societății divizate, ale căror drepturi rezultate din creanțe sunt anterioare divizării, care nu au exercitat calea de atac a opoziției în temeiul articolului 2503 din Codul civil (și, așadar, mijlocul de protecție introdus prin transpunerea articolului 12 din Directiva [82/891/CEE] ⁽¹⁾) pot exercita acțiunea revocatorie în temeiul articolului 2901 din Codul civil după ce divizarea a fost pusă în aplicare, în scopul de a obține declararea inopozabilității acesteia față de ei și, prin urmare, de a avea prioritate, în cadrul executării, față de creditorii societății sau ai societăților beneficiare, precum și de a fi plasați în ordinea de preferință chiar înaintea asociaților acestora din urmă?
- 2) Noțiunea de nulitate prevăzută la articolul 19 din directivă se referă numai la acțiunile care afectează validitatea actului de divizare sau și la cele care, deși nu afectează validitatea actului, determină lipsirea relativă de efecte sau inopozabilitatea acestuia?

⁽¹⁾ A șasea directivă a Consiliului în temeiul articolului 54 alineatul (3) litera (g) din tratat, privind divizarea societăților comerciale pe acțiuni (JO L 378, p. 47, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 50).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) la
14 iunie 2018 – Tim SpA – Direzione e coordinamento Vivendi SA/Consip SpA, Ministero
dell’Economia e delle Finanze**

(Cauza C-395/18)

(2018/C 301/22)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Tim SpA – Direzione e coordinamento Vivendi SA

Pârâte: Consip SpA, Ministero dell’Economia e delle Finanze

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 57 și articolul 71 alineatul (6) din Directiva 2014/24/UE ⁽¹⁾ se opun unei reglementări naționale precum cea conținută la articolul 80 alineatul 5 din Decretul legislativ nr. 50 din 2016, care prevede excluderea unui operator economic ofertant în cazul constatării în etapa procedurii de cerere de ofertă a unui motiv de excludere referitor la un subcontractant care face parte dintre cei trei subcontractanți indicați în cadrul ofertei, în loc să îi impună ofertantului înlocuirea subcontractantului desemnat?

- 2) Cu titlu subsidiar, în cazul în care Curtea de Justiție ar aprecia că opțiunea excluderii ofertantului se înscrie printre cele permise statului membru, principiul proporționalității, enunțat la articolul 5 din Tratatul Uniunii Europene, amintit în considerentul (101) al Directivei 2014/24/UE și indicat de Curtea de Justiție drept principiu general de drept al Uniunii Europene, se opune unei reglementări naționale precum cea prevăzută la articolul 80 alineatul 5 din Decretul legislativ nr. 50 din 2016, care prevede că, în cazul constatării în etapa procedurii de cerere de ofertă a unui motiv de excludere referitor la un subcontractant desemnat, se dispune excluderea operatorului economic ofertant indiferent de situație, inclusiv atunci când există alți subcontractanți neexcluzi și care îndeplinesc cerințele pentru executarea prestațiilor care trebuie subcontractate sau când operatorul economic ofertant declară că renunță la subcontractare, întrucât îndeplinește pe cont propriu cerințele pentru executarea prestațiilor?

⁽¹⁾ Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO 2014, L 94, p. 65).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Hof van Cassatie (Belgia) la 18 iunie 2018 – Infohos/
Belgische Staat**

(Cauza C-400/18)

(2018/C 301/23)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hof van Cassatie

Părțile din procedura principală

Recurentă în cauză: Infohos

Intimat în cauză: Belgische Staat

Întrebarea preliminară

Articolul 13 secțiunea A alineatul (1) litera (f) din A șasea directivă 77/388/CEE ⁽¹⁾ a Consiliului din 17 mai 1977, în prezent articolul 132 alineatul (1) litera (f) din Directiva 2006/112/CE ⁽²⁾ din 28 noiembrie 2006, trebuie interpretat în sensul că permite statelor membre să stabilească o condiție de exclusivitate cu privire la scutirea prevăzută la acest articol, prin care un grup independent, care prestează servicii și către alte persoane decât membrii grupului, devine în ansamblu supus plății TVA-ului, și cu privire la serviciile prestate față de membri?

⁽¹⁾ A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun de taxă pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO 1977, L 145, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006, L 347, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 15 iunie 2018 – Tedeschi Srl,
în nume propriu și în calitate de mandatar al unui Rti, Consorzio Stabile Istant Service, în nume
propriu și în calitate de mandant al unui Rti/Università degli Studi di Roma La Sapienza**

(Cauza C-402/18)

(2018/C 301/24)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato